

Bademağacı Höyüğü Kazıları Neolitik ve Erken Kalkolitik ağ Yerleşmeleri I

Excavations at Bademağacı Höyük, The Neolithic and Early Chalcolithic Settlements I

Refik Duru – Gülsün Umurtak, *Bademağacı Höyüğü Kazıları Neolitik ve Erken Kalkolitik ağ Yerleşmeleri I / Excavations at Bademağacı Höyük, The Neolithic and Early Chalcolithic Settlements*, Ege Yayınları, İstanbul 2019, 274 sayfa metin, 134 levha, ISBN: 978-605-7673-18-8.

Fatih ongur¹

Anahtar kelimeler

Bademağacı Höyüğü, Burdur Bölgesi, Neolitik ağ, Kalkolitik ağ, Kitap Değerlendirmesi

Keywords

Bademağacı Höyük, Burdur Region, Neolithic Period, Chalcolithic Period, Book Review

Refik Duru ve Gülsün Umurtak tarafından hazırlanan söz konusu kitap, Ege Yayınları tarafından 2019 yılında basılmıştır. Eser, “Bademağacı Höyüğü ve Kazı Süreci”, “Arkeolojik Bulgular”, “Analitik Araştırma Raporları”, “Değerlendirme ve Yorumlar” ana başlıkları olmak üzere dört bölümden oluşmakta, her bölüm alt başlıklarla ayrıntılı sunulmuştur. Kitabın, ana ve alt bölümlerinin geniş özeti İngilizce, levha açıklama bölümleri ise, Türke – İngilizce’dir. Kitap, birinci sınıf kağıda, renkli olarak basılmıştır. Bu yüzden, tüm mimari plan ve fotoğraflar ile buluntular son derece anlaşılır, ayrıntılar belirgindir.

Başvuru/Submitted: 01.12.2021 • **Kabul/Accepted:** 01.01.2022

Sorumlu yazar/Corresponding author: Fatih ongur, İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Edebiyat ve Önasya Arkeolojisi Bölümü, İstanbul, Türkiye. E-posta: fatihcongur@hotmail.com ORCID: 0000-0002-3141-9096

Atıf/Citation: Congur, F. “Bademağacı Höyüğü Kazıları Neolitik ve Erken Kalkolitik ağ Yerleşmeleri I” Refik Duru ve Gülsün Umurtak’ın “Bademağacı Höyüğü Kazıları Neolitik ve Erken Kalkolitik ağ Yerleşmeleri I” adlı eserinin değerlendirmesi. *Anadolu Araştırmaları-Anatolian Research*, 25, 141-148. <https://doi.org/10.26650/anar.2021.kt.00003>

Sunum (IX)¹

Kitabın bu bölümünde, Prof. Dr. Refik Duru'nun 1976 yılında başlattığı, Prof. Dr. Gülsün Umurtak'ın 1984 yılında katıldığı, “Burdur Bölgesi Tarihöncesi Araştırmaları Projesi” kapsamında, Kuruçay Höyük, Hacılar Mezarlık Araştırmaları, Höyücek ve Yassıhöyük'te kazı ve araştırmalar yapıldığı, çalışmalara dair yıllık ve sonuç raporların yayımlandığı vurgulanmış, 2010 yılında kazıların sona erdiği Bademağacı Höyüğü kazı sonuçlarına da dair sonuç raporun da her konunun uzmanı tarafından hazırlanarak, iki cilt olarak yayımlanacağı belirtilmiştir.

I. Bölüm: Bademağacı Höyüğü ve Kazı Süreci (1-13)

R. Duru tarafından, Burdur–Antalya Çevresi'nde yürütülmüş, Kuruçay Höyük ile Höyücek kazılarının ardından, Bademağacı Höyüğü'nde kazıya başlama serüveni, konumu, yerleşmenin önceki araştırma tarihçesinden söz edilmiş, yıllara göre kazıya katılan uzman, öğrenci ve bakanlık temsilcilerinin listeleri verilmiştir. Ayrıca bu bölümde, çalışma ve araştırmalara katkı yapan bilim insanları ve uzmanlar, kazılara destek sağlayan kişi ve kuruluşlar ile Bademağacı'nı ziyaret eden konukların adları listelenmiştir. Bu kısımlardan sonra yerleşmede kazıların yürütüldüğü alanlar ve tabakalaşma durumu anlatılmıştır. Özellikle kazı alanları ile tabakalaşmaya ait başlıkların okuyucu tarafından dikkatli bir şekilde incelenmesi, kitap içerisindeki bilgilerin daha sağlıklı anlaşılması için oldukça gereklidir. Bölümün en sonunda ise, R. Duru kazı sonrasında mimarlık kalıntılarının korunması ile gezinti yolları hakkında bilgiler vermiş, Bademağacı'nın tüm yayın listesini bölüm sonuna eklemiştir. Kazılara dair tüm yayınlar ile yerleşme hakkında hazırlanan Yüksek Lisans tezlerinin kaynakça listesinde sunulmuş olması ilgili araştırmacılara başlangıç için kolaylık sağlayacak niteliktedir².

II. Bölüm: Arkeoloji Bulgular (15-86)

Alt Başlıklar: Mimarlık (Erken Neolitik Çağ, Geç Neolitik Çağ, Erken Kalkolitik Çağ, Bademağacı Neolitik Mimarlığı Hakkında), Mezarlar ve Ölü Gömme Gelenekleri, Çömlekçilik (Erken ve Geç Neolitik / Erken Kalkolitik Çağ Çanak Çömleği, Erken Neolitik ve Geç Neolitik / Erken Kalkolitik Çanak Çömleği Üzerine Gözlemler, Değerlendirmeler), Küçük Buluntular (Figürünler / Plastik Eserler, Mühürler ve Baskı Gereçleri / *Pintadera*'lar, Diğer Pişmiş Toprak Eserler, Kemik ve Organik Kökenli Buluntular, Taş Buluntular, *Obsidyen* ve Çakmaktaşı (*Sileks*) Buluntular).

Bu bölüm dört alt başlık altında verilmiştir. Bademağacı Höyüğü'nün mimarlık kalıntıları R. Duru tarafından kaleme alınmıştır. Höyüğün, tabaka dizininden hareketle,

1 Bölümlere ait sayfa numaraları parantez içerisinde verilmiştir.

2 Yayının tüm bölümlerinde, analitik araştırma raporları hariç, bölümlerde kullanılan bütün kaynaklar, “Genel Kaynakça / *Bibliography*” kısmında yer almaktadır.

mimari gelenek, yapım teknikleri, mimari öğeler ve mekân içi uygulamalar ayrıntılı biçimde değerlendirilmiş, Bademağacı'nın Neolitik Çağ mimarlığı hakkında gözlemler ve sonuçlar, mimari plan ve fotoğraflar da kullanılarak okuyucuya sunulmuştur. Yerleşmede, Erken Neolitik Çağ (EN) iki derinlik açmasında (DA 1, 2) saptanmıştır. Erken Neolitik I'de (EN I 5-9), tabanlar ve kireç harçlı bir taban (*Terrazzo*) dışında mimari kalıntıya rastlanılmamıştır. Yazar, bu durumu oldukça dayanaksız bir malzeme olan dal, saz ve kamaştan inşa edilmiş barınaklara bağlamaktadır. EN II'de (4B, 4A, 3, 2, 1), dikdörtgen ve dörtgen planlı, tek odalı evler konut amacıyla kullanılmış, bazı yapıların birbirleriyle ilişkili oldukları ve bunların birden çok ailenin ortak kullanımı ya da bazı malların üretimi için planlanıp inşa edildikleri düşünülmüştür. R. Duru, bu dönem mimarisinin çok iyi anlaşıldığını belirtmiştir. EN II/4-2 tabakalarında taş temeli olmayan, badanalı, silo/ambar nitelikli mekanlara sahip evlerin ayrıık düzende inşa edildiği, sokak ya da meydan olarak değerlendirilen açık alanların olduğu anlatılmıştır. Geç Neolitik (GN 2, 1) ile Erken Kalkolitik Çağ, yerleşmelerinin çok sınırlı alanlarında kazılıp araştırılmış olmasından dolayı, bu dönem yapıları ve niteliklerinin belli olmadığı belirtilmiştir. EN II ile GN/2, 1 ile mimarlığı arasında ortak bir yapı geleneği bulunduğu konusunda kanıtlar olmadığı vurgulanmıştır.

II. Bölümün ikinci alt başlığı “Mezarlar ve Ölü Gömme Gelenekleri” dir. R. Duru tarafından, *hocker* pozisyonunda 50'si mezar, diğerleri karışık insan kemiği grupları olmak üzere 74 kemik grubunun EN I/7 ve daha geç evreleri ile EN II/4A, 4, 3, 2 ve 1 tabakalarında saptandığı belirtilmiştir. Bademağacı'nda Neolitik Çağ'da tespit edilen ev sayısı ile kazılan alanda ortaya çıkarılan kemikler karşılaştırıldığında, muhtemelen yerleşmenin dışındaki mezarlık olarak seçilmiş bir yere insanların gömüldüğü düşünülmektedir.

Bademağacı'nda ele geçen Erken ve Geç Neolitik / Erken Kalkolitik çanak çömleği, Gülsün Umurtak tarafından kaleme alınmıştır. Bölümün girişinde, çanak çömleğin hangi yöntemle incelendiği, yapılan çalışmalar ve genel bilgiler verilmiştir. Hamur ve yapım özelliklerine göre 15 mal grubuna ayrılan örnekler, biçimlerine de göre ana ve gruplara ayrılarak değerlendirilmiştir. Levhalar'da yer alan çanak çömlek çizim ve fotoğrafları dışında, incelenen bütün kapların biçimsel sıradüzeni çizelgeler halinde sunulmuştur. Örneklerin açıklamalar ile birlikte, çizelgelerle metin içinde, aynı bölümde verilmesi, okuyucu için Bademağacı Erken ve Geç Neolitik / Erken Kalkolitik çanak çömleğinin anlaşılmasında büyük kolaylık sağlamış, malzemenin tabakalara göre dağılımının takip edilebilmesi mümkün olmuştur. Çalışmanın ikinci bölümünde, grafiklerle desteklenen çanak çömleğin mal grupları içerisindeki dağılımı, dönem ve tabaka gözetilerek incelenmiş, kapların envanter bilgileri listelenmiştir. G. Umurtak tarafından “Çömlekçilik” bölümünün sonuç kısmında, Bademağacı çanak çömleği üzerine gözlemler yapılmış, mal grupları ve formların dağılımı ile dönemlere ve tabakalara göre örneklerin gelişimi değerlendirilmiştir. Yerleşmeye ait malzeme, Burdur–Antalya Çevresi'nde yer alan Kuruçay Höyüğü, Hacılar ve

Höyücek yerleşmelerinin çağdaş çanak çömleği ile karşılaştırılmış, benzerlikler ve farklılıklar vurgulanmıştır. Kitap içerisinde, Levhalar bölümünde yer alan çanak çömlek çizimlerinin gölgelendirmeleri çok başarılıdır. Bunun yanında, çizimlerden sonra dönemlere ve tabakalara göre seçilmiş örneklerin fotoğrafları da yer almaktadır.

Kitabın II. bölümüne ait dördüncü alt başlık “Küçük Buluntular” birden fazla yazar tarafından kaleme alınmıştır. Bademağacı’nda Neolitik ve Kalkolitik Çağ’da ele geçen 27’si insan, biri hayvan, diğer ikisi de türü belirlenemeyen plastik eserler, R. Duru tarafından sunulmuştur. 11 insan tasviri içerisinde saptanan, steatopik özellikleri vurgulanmış, yere ya da çok alçak bir şey üzerine oturmuş, bacaklarını ileriye uzatmış veya dizlerden kıvrılarak gösterilmiş örnekler ile ayakta duran bazı figürünlerin Ana Tanrıça olma ihtimalleri üzerinde durulmuş, daha stilize örnekler ise idol olarak tanımlanmıştır. EN II ve GN/EK birikimlerinde içinde bulunmuş tam plastik iki adet başın yüz detayları, ağız ve burun özelliklerinin çok doğal yapıldığı vurgulanmıştır. Bu eserler dışında, normal bir insan ayağı ölçüsünde tam plastik olan “Ayak” modeli ile dört adet ayak modelinin yerleşmede saptandığı belirtilmiştir.

Küçük Buluntular başlığı altındaki ikinci alt bölüm “Mühürler ve Baskı Gereçleri / *Pintadera*’lar”dır. Yerleşmenin EN II ve GN tabaklarında ele geçen mühürler ile EN tabakalarında saptanan *pintadera*’ların işlevleri ve tanımları R. Duru tarafından yapılmış, Hacılar, Kuruçay ve Höyücek’de ele geçen benzerleri ile karşılaştırılmıştır.

Üçüncü alt bölüm, R. Duru tarafından “Minyatür Masa Modelleri”, “Kaşık ve Kepçeler”, “Ağırşak / İri Boncuk (!) Taneleri”, “Sapan Taneleri” ve “Nitelik ve İşlevleri Anlaşılmayan Pt. Buluntular” olmak üzere 5 başlık altında incelenmiştir. Tüm eserlerin tanımları yapılmış, buluntular Burdur–Antalya Çevresi’nde yer alan çağdaşı merkezlerde ele geçen benzer örnekler ile karşılaştırılmıştır.

“Kemik ve Organik Kökenli Buluntular” ve “Taş Buluntular”, Aslıhan Yurtsever Beyazıt tarafından kaleme alınmıştır. Daha önceki bölümlerde olduğu gibi, tüm buluntular alt başlıklar altında değerlendirilmiş, malzeme Hacılar, Kuruçay, Höyücek merkezlerinde saptanan benzerleriyle karşılaştırılmıştır.

Kitabın II. Bölümü içerisinde yer alan son alt başlık “Obsidyen ve Çakmaktaşı Sileks” Buluntular”dır. Yerleşmede oldukça az sayıda ele geçen söz konusu buluntu grubu, R. Duru tarafında sınıflandırılmış ve Kuruçay ile Höyücek’te daha önce tespit edilen örneklerle karşılaştırılmıştır. Bademağacı’nda ele geçen az sayıdaki obsidyenin hangi bölgeden gelmiş olabileceği de yine bu kısım altında tartışılmıştır. Ayrıca, Yontmataş topluluğu hakkında kapsamlı bir raporun Dr. Maria Gurova tarafından ikinci cilt için hazırlanmakta olduğu belirtilmiştir.

III. Bölüm: Analitik Araştırma Raporları (87-129)

Alt Başlıklar: İnsan (Antropolojik) Kalıntıları (Bademağacı Höyüğü'nde Bulunan İnsan Kemiklerinin İncelenmesi, Bademağacı Höyüğü Neolitik İnsanlarında Nüfus Yapısının Biyokültürel Bakış Açısıyla Değerlendirilmesi), Hayvansal (Faunal) Kalıntı ve Ürünler (Bademağacı Fauna Kalıntıları: 1993-2005 Dönemleri, Erken Neolitik Dönem'de Bademağacı'nda Süt Üretimi: Arkeozoolojik Veri ve Organik Kalıntı Analizi Sonuçlarının Birlikte Değerlendirilmesi, Bademağacı Höyüğü Çanak Çömlelerinde Organik Kalıntı Analiz Sonuçları), Bitkisel Botanik Kalıntılar (Bademağacı Höyüğü'nde Depolanmış ve Dağınık Halde Bulunmuş Bitki Kalıntıları), İnorganik Kalıntılar (Bademağacı ve Hacılar Kil ve *Terrazzo* Taban Harçlarının Analizi, Radyoaktif Karbon (^{14}C) Ölçümleri).

III. Bölüm'ün ilk alt başlığı “Bademağacı Höyüğü'nde Bulunan İnsan Kemiklerinin İncelenmesi”, Elisabeth Smith tarafından kaleme alınmıştır. Erken Neolitik döneme ait 15 mezara gömülmüş 19 insan iskeleti, dağılmış biçimde 6 insan iskeleti ile EN'ye ait 3 mezar incelenmiştir. Bu çalışma kapsamında, bireylerin yaşları, cinsiyetleri mümkün olduğu ölçüde belirlenmiş, Bademağacı'nın demografik yapısı ortaya konmuştur.

“Bademağacı Höyüğü Neolitik İnsanlarında Nüfus Yapısının Biyokültürel Bakış Açısıyla Değerlendirilmesi” bölümü Yılmaz Selim Erdal tarafından yazılmıştır. Yazar, Bademağacı'nda ele geçen iskeletlerin tabakaları, sayıları, cinsiyetleri ve yaşları ile ölüm nedenlerini göz önünde bulundurarak, demografik yapıyı değerlendirmiştir. Y. Erdal, çalışmasının ikinci kısmında, kafatası ve kemiklerde tespit edilen yaralanmaları ve olası nedenleri üzerinde durmuş, “8 Numaralı Ev” olarak isimlendirilmiş yapı içerisinde saptanan yanmış bireyleri detaylı olarak incelemiştir. Yazar, “Tartışma” ve “Sonuç” kısımlarında ise, Bademağacı iskeletleri ve nüfus yapısını genel olarak değerlendirmiş, söz konusu sonuçlar kapsamında, Anadolu'da Neolitik ve Kalkolitik Çağ'a tarihlenen merkezlerde insan iskeletleri üzerine yapılan çalışmalardan elde edilen verileri okuyucuyu sunmuştur.

Hayvansal (Faunal) kalıntı ve ürünler başlığı altında yer alan “Bademağacı Fauna kalıntıları: 1993-2005 Dönemleri” başlıklı rapor Bea De Cupere tarafından hazırlanmıştır. Bölümün başlangıç kısmında, çalışmanın yöntemi belirtilmiştir. İngilizce kısmında, tablolarla desteklenen raporda, Bademağacı'nın EN I ve II yerleşmelerinde yaşayan halkın et ve süt ihtiyacı için evcil koyun, keçi, sığır ve domuz besledikleri vurgulanmıştır. Yabani hayvanlar, serçeğiller, ördek, kuğu, toy kuşu, kemirgenler, tavşan, kızıl tilki, at, kızıl geyik, ala geyik, domuz, yaban sığırları, yaban kedisi ve boz ayı olarak belirlenmiş ve bunlar üzerine osteometrik analizler yapılmıştır. B. De Cupere raporunun sonuç kısmında, yerleşmede sıklıkla tespit edilen koyun, keçi ve sığır gibi hayvanların geçim ekonomisinin temelini oluşturduğunu belirtmiştir.

“Erken Neolitik Dönem’de Bademağacı’nda Süt Üretimi: Arkeozoolojik Veri ve Organik Kalıntı Analizi Sonuçlarını’nın Birlikte Değerlendirilmesi” raporu B. De Cupere, Jan Baeten, Dirk De Vos tarafından kaleme alınmıştır. Anadolu’da sütün en erken kullanımı ve insan beslenmesi içerisindeki tarihi çalışmanın giriş kısmında yer almaktadır. Daha sonra, Bademağacı EN I ve EN II’de koyun, keçi, sığır ve domuz gibi süt veren hayvanların oranları verilmiş, kesim yaşlarından söz edilmiştir. Söz konusu veriler İngilizce bölümünde yer alan ayrıntılı tablo ve grafiklerle desteklenmektedir. Raporun son bölümünde, Bademağacı’nda hayvan yaşları dikkate alınarak kesim ya da süt amaçlı hayvan yetiştiriciliğine ilişkin değerlendirmeler yapılmış, çanak çömleğe uygulanan organik kalıntı analizleri ile yerleşme dönemi insanları tarafından hayvansal yağların işlendiğinin ortaya çıktığı vurgulanmıştır. Yazarlar tarafından, Bademağacı’ndaki sığır azlığına dayanarak, sütçülüğün büyük olasılıkla keçi türüne bağlı olduğu düşünülmektedir.

Analitik raporlar içerisinde dördüncüsü, “Bademağacı Höyüğü Çanak Çömleklerinde Organik Kalıntı Analizi Sonuçları” Hadi Özbal tarafından hazırlanmıştır. Bölüm, Anadolu’nun çeşitli bölgelerinde arkeolojik kazılar sonucunda ele geçen bazı buluntular üzerine yapılan organik kalıntı analizlerinin araştırma tarihçesiyle başlamaktadır. Araştırmalar kapsamında, yazar tarafından yapılan analiz sonuçları grafik ve tabloyla görselleştirilmiş, Batı Anadolu’da yer alan çağdaş merkezler ile Bademağacı verileri birlikte değerlendirilmiştir.

“Bitkisel (*Botanik*) Kalıntılar” Andrew Fairbairn tarafından kaleme alınmıştır. Bademağacı Höyük’te Neolitik, Kalkolitik ve İlk Tunç Çağı’na tarihlenen alanlarda depolanmış olarak ele geçen ve çoğu tarımı yapılabilen bitkilerden einkorn, kabuksuz buğday, arpa, acı burçak, mercimek, bezelye ve nohutun varlığı saptanmıştır. Arpanın en derin bulunması Höyücek’teki duruma da uymaktadır. Yabanî olduğu anlaşılan bitkiler ise, elma/armut, kiraz, menengiç, çitlenbik, mürdümük, meşe palamudu ve az miktarda ketendir. Bunlar, yazar tarafından gruplandırılmış ve Queensland Üniversitesi’nin laboratuvarındaki modern bitkilerle karşılaştırılmıştır. Konu ile ilgili olarak, tablo, resim ve grafiklere yeterince yer verilmiştir. Yazar, tartışma kısmında, yerleşme bulunan tüm bitki kalıntılarını değerlendirmiş ve Anadolu’da bulunan diğer merkezlerin malzemesi ile karşılaştırmıştır.

“İnorganik Kalıntılar” başlığın altında “Bademağacı ve Hacılar Kil ve Terrazo Harçlarının Analizi, bölümü Ahmet Güleç tarafından yazılmıştır. Bademağacı ve Hacılar’da Neolitik Çağ’a tarihlendirilen yapıların tabanlarından alınan ve terrazo olarak isimlendirilen tabanların, katkı maddeleri ve analiz çalışmaları bu bölümde yer almaktadır. Yazar, tüm örneklerin fotoğraflarını ve mikroskop görüntülerini okuyucuya ayrıntılı sunmuştur.

Analitik raporlar içerisinde yer alan son bölüm “Radyoaktif Karbon (¹⁴C) Ölçümleri”dir. R. Duru, rapor içerisinde, ‘*Heidelberger Akademie der Wissenschaften Radiometrische Altersbestimmung von Wasser und Sedimenten*’ ve ‘*Universitaet zu Köln, Institut für Ur- und*

Frühgeschichte. Radiocarbon Lab. Köln' olmak üzere Almanya'nın iki saygın laboratuvarında yapılan inceleme ve 14C ölçümlerinin sonuçlarını vermiştir.

IV. Bölüm: Değerlendirme ve Yorumlar (131-151)

Alt Başlıklar: Bademağacı Höyüğü ve Burdur Bölgesi Neolitik Çağ Kronolojisi, Bademağacı ve Burdur Bölgesi Neolitik Kültürleri Hakkında Yorumlar.

Kitabın son iki bölümü R. Duru tarafından kaleme alınmıştır. Yazar, kronoloji bölümünde, Bademağacı'nın EN I ve EN II tabakaları, Hacılar, Höyücek ve Kuruçay'a ait kalibre edilmiş tarihleri içeren tablolarla, Burdur–Antalya Çevresi'nin Neolitik Çağ kronolojisini değerlendirmiştir. Bunun yanında, tüm yerleşmelerin kronolojik olarak eşleştirildiği tablo, bölge arkeolojisinin anlaşılmasında okuyucuya büyük kolaylık sağlamaktadır. Burdur–Antalya Çevresi'nde 40 yılı aşkın kazı ve araştırmalar yapan Refik Duru'nun Neolitik Çağ kronolojisine ilişkin değerlendirmeleri, zamansal sorunlara yaklaşımı ve çözüm önerileri, Göller Bölgesi ile Batı Anadolu Bölgesi'nin Neolitik Çağ araştırmalarına oldukça değerli katkı sunmaktadır.

İkinci bölümde, yazar Bademağacı Höyüğü ve Burdur Bölgesi Neolitik kültürleri hakkında değerlendirmeler yapmıştır. Bu kitabın içeriğini oluşturan, mimarlık, dini inançlarla ilgili konular, ölü gömme gelenekleri, çömlekçilik, figürin yapımı, mühürcülük, obsidyen işçiliği şeklinde başlıklar altında değerlendirilmiş, Burdur–Antalya Çevresi'nde yer alan diğer çağdaş yerleşmelerle karşılaştırmalar yapılmıştır. Kitabın sonuç kısmı, Bademağacı'nın, bölge arkeolojisine sağladığı katkıların görülmesi açısından önemlidir.

Burdur–Antalya Çevresi'nde (Duru, 2016), Hacılar (Mellaart, 1970), Hacılar Mezarlık Arama Çalışmaları (Duru, 2010), Kuruçay (Duru, 1994; 1996), Höyücek (Duru ve Umurtak, 2005), Bademağacı ve Hacılar Büyük Höyük (Umurtak, 2019; 2021) ile birlikte bölgenin tarihöncesi dönemleri çok iyi araştırılmış ve arkeolojik açıdan ülkemizin en iyi bilinen bölgelerden biri haline gelmiştir. Prof. Dr. Refik Duru ve Prof. Dr. Gülsün Umurtak tarafından hazırlanan bu kitap, Bademağacı Höyüğü'nün Neolitik ve Kalkolitik Çağı hakkında önemli veriler sunmakta, yerleşmenin Burdur–Antalya Çevresi ile Batı Anadolu'daki çağdaş merkezlerle mimari, çömlekçilik ve küçük buluntulara dayalı ilişkilerinin aydınlatılmasında büyük bir rol oynamaktadır.

Kaynakça/References

- Duru, R. (1994). *Kuruçay Höyük I. 1978–1988 Kazılarının Sonuçları. Neolitik ve Erken Kalkolitik Çağ Yerleşmeleri / Results of the Excavations 1978–1988. The Neolithic and Early Chalcolithic Periods – A Comprehensive Summary*. Ankara: TTK.
- Duru, R. (1996). *Kuruçay Höyük II. 1978–1988 Kazılarının Sonuçları. Geç Kalkolitik ve İlk Tunç Çağı Yerleşmeleri / Results of the Excavations 1978–1988. The Late Chalcolithic and Early Bronze Settlements – A Comprehensive Summary*. Ankara: TTK.

- Duru, R. (2010). *Elli Yıllık Bir Arkeoloji Öyküsü: Hacılar*. Antalya: Zero Prodüksiyon.
- Duru, R. (2016). *Tarım'dan 'Yazı'ya Burdur Yöresi ve Yakın Çevresinin Altıbin Yılı (MÖ 8000 – MÖ 2000*. Antalya: Batı Akdeniz Kalkınma Ajansı.
- Duru, R. ve Umurtak, G. (2005). *Höyücek. 1989–1992 Yılları Arasında Yapılan Kazıların Sonuçları / Results of the Excavations 1989–1992*. Ankara: TTK.
- Mellaart, J. (1970). *Excavations at Hacılar I-II*. Edinburgh: British Institute of Archaeology at Ankara, Edinburgh University.
- Umurtak, G. (2019). Some remarks on the Early Bronze Age I Defence System at Hacılar Büyük Höyük (Burdur, Turkey). *Bulgarian E-Journal of Archaeology* 10/2, 33-54.
- Umurtak, G. (2021). Evidence of daily life inside the EBA I defence system at Hacılar Büyük Höyük (Burdur–Turkey). *Bulgarian E-Journal of Archaeology* 11/1, 33-57.